

דעם רבינ'ס אעסיות

ספורי מעשיות
משנים קדמוניות מרבנו
הקדוש רבי נחמן מברסלב
זי"ע א
המעשה עם הבחינות

מעשה ז'
מזבוב ועכביש
גליון 106

שבת שלום, קוראים יקרים!

המעשה השביעי שאנו מתחילים בעזרת ה' השבוע נקרא "מעשה מזבוב ועכביש". זה שם מעגן מאד, במיוחד שיש במעשה כל כך הרבה ענינים ופרטים נוספים. ומכל הספור בחר רבנו ז"ל לקרא למעשה על שם שני הבעלי חיים הקטנים שעומדים בשני צדי ספר הנימוסים של המלך: הזבוב, קטן וחלש, שנאחז בקצה הדף של הספר, והעכביש, שמנסה בערמה לתקף וללכד את הזבוב. ועושה משחק כאלו היא מתרחקת וחוזרת, וכל פעם כבר כמעט מצליחה לצוד את הזבוב, רק הדף של הספר מדפדף אותה כל פעם לאחור שוב ושוב, עד שהיא נלפדת לגמרי בין דפי הספר "ונשארה מטה מטה עד שלא נשאר ממנה כלום".

העכביש מרמז על הבעל דבר שאורב לנו ומונע אותנו מעבודת ה', והזבוב - מרמז על האדם שמרגיש חלש מאד נגד היצר הרע. אך העכביש לא מותר, כמו שמספר במעשה, שכל פעם היא מגיעה בערמה לאדם ומנסה שוב ושוב להפילו ולקאשו, ועושה משחק כאלו הוא חוזר, והאדם כבר חושב שהתגבר כבר, וזהו, זה עבר, אך אז הוא חוזר שוב ומבלבל אותנו מהתחלה, כי זה כל ענינו, להפיל אותנו בעמקי הקלפות, עם רצונות לא טובים או מחשבות זרות, תאוות, דמיונות ושטיות, וכן כך פמה וכמה פעמים בלי שעור. הוא אינו מתאש כלל. האדם כל כך חלש וקטן, ומולו הבעל דבר כל כך מתחכם וערמומי, איך נוכל להנצל ממנו?

על ידי הדף של הספר! אמנם הזבוב אינו יכול להגן על עצמו לבד מול העכביש, אך הוא יכול להחזיק עצמו בדף של הספר, שזה מרמז על הצדיק והעצות שהוא נותן לנו, התורות והספרים שלו, שמי שיחזיק בזה חזק, למרות כל מה שעובר עליו, יהיה מה שיהיה, בודאי יזכה להנצל מרשתתו של הבעל דבר, לא בכחנו אלא בכוח הגדול של הצדיק.

ורבנו מלמד אותנו לא להבהל אם היצר הרע מגיע שוב ושוב, עם מחשבות רעות, ופתויים, ולא יחשב ח"ו שכתח אנו רע ומשחת כזה שיש לי רצונות ומחשבות כאלו, כי זה העקר מה שהבעל דבר רוצה, שלא נדע שזה הוא, אלא נחשב שזה אנחנו. כי בדרך כלל האדם חושב - אם יש לי רצונות כאלו, מחשבות רעות כאלו ה' ירחם, בטח זה מי שאני...

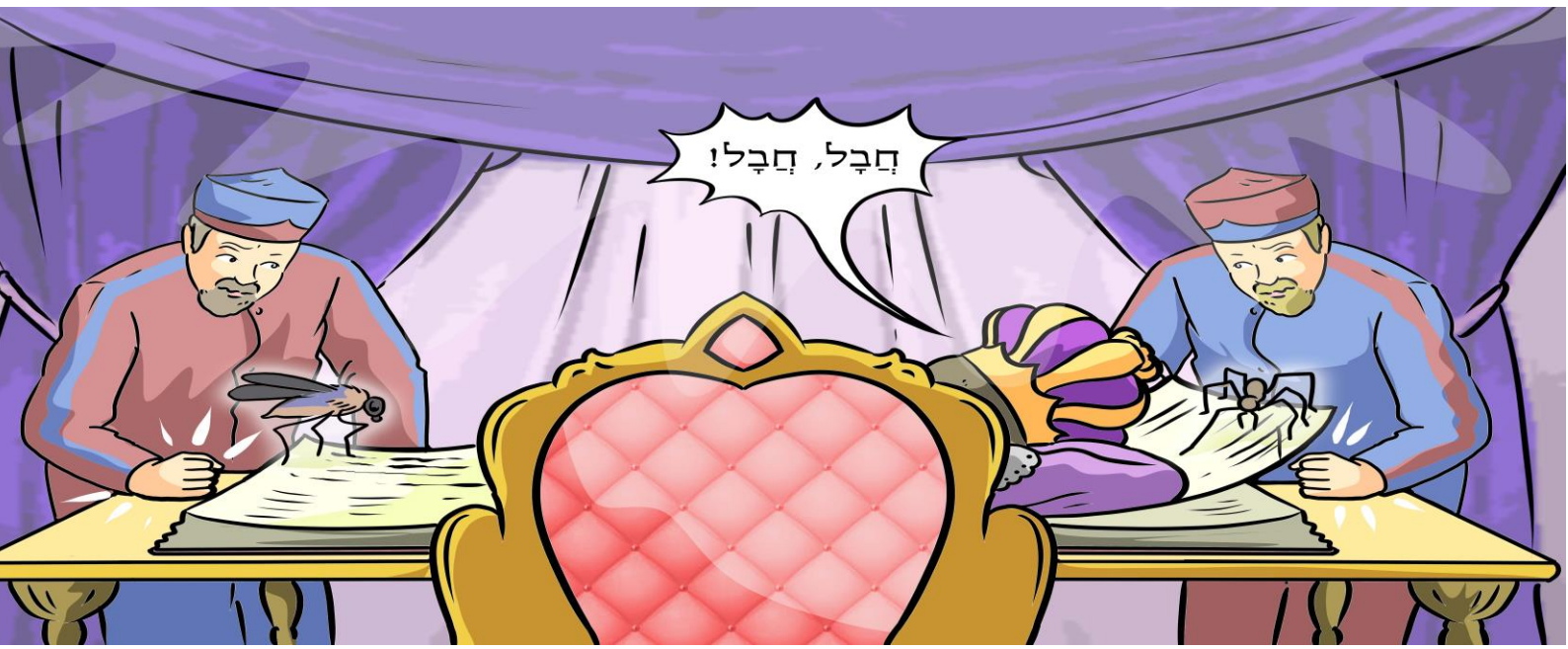
בא רבנו ז"ל ומלמד אותנו לא! זה לא מי שאתה בכלל! אתה טוב, פי מי שיודע קדשת ישראל מאין הם לקוחים, ויודע רוחניות ודקות של ישראל - הוא יודע, שישראל הם רחוקים לגמרי מעוון, ואין עוון שיהיה להם כלל כלל לא (לקור"מ תנינא ט). אז מאיפה זה בא? מגלה לנו רבנו ז"ל: יש עכביש, יש מולך אויב, הוא אורב לך... הוא מביא לך את כל הרע. על פן תחזיק עצמך חזק בדף, שזה העצות הקדושות של הצדיק, ותתגבר עליו, תדחה אותו שוב ושוב ושוב עד שלא ישאר ממנו כלום.

רבנו ז"ל יושב פעם עם אנשיו ודבריו בעבודת ה', בתוך כך דפק גוי אחד על החלון ושאל האם יש פאן אחד מהאנשי חיל, והשיבו לו שלא. הלך הגוי לדרפו אך אחרי איזה זמן שוב חזר, ושוב דפק על החלון ושאל האם יש פאן אחד מהאנשי חיל. רבנו שדרכו היה בכל דבר שקורה למצא דרכים בעבודת ה', למד מהגוי הזה איך צריך להתחזק מול היצר הרע, ואמר:

כך הוא היצר הרע שלכם, שבתחלה בא ודופק על האדם וכשפונין ערף ממנו ומשיבין אין פאן אחד מחילותיו ומסלקין אותו ואז הולך לו, ואף-על-פי-כן אחר-כך חוזר ובא ודופק על האדם אף-על-פי שפבר סלקוהו והשיבוהו אין פאן אחד מחילותיו, שאין לו ולחילותיו מקום כאן, אף-על-פי-כן אינו נמנע לבוא עוד פעם אחר פעם, וצריכין לגרשו בכל פעם עד שישתלק לגמרי. ועין במקום אחר מזה שצריכין להיות עקשן גדול כנגדו פעם אחר פעם ואפלו מאה פעמים ויותר, ואז אם יהיה חזק כנגדו פמה וכמה פעמים יזכה לסלקו לגמרי (חיי מוהר"ן עבודת השם תקלו).

וימה שהיה עם הזבוב, אומר רבנו: "לא אספר לכם מה שהיה בו" - כי אי אפשר לספר את כל מה שצריך לעבר על כל אחד מישראל בפרכיות בימי חיי - כל אחד עם המקומות שלו שבו הוא נלחם עם היצר הרע, והנצחונות שלו מולו, כל אחד כפי בחינתו. רק ה' יתברך בעצמו רואה הכל ויודע. לכן חשוב מאד לחזק את האמונה בצדיק, להאמין שמי שאוחז את עצמו בצדיק והולך בעצותיו, יזכה בסוף שהבעל דבר יתיאש ממנו לגמרי, ויכנס אל הקדשה באמת, אמן.

שבת שלום ומברך!

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה ז' מזבוב ועכביש שספרה רבנו נתן מברסלב זיע"א

דף לדף, והיתה מרחששת שם, ונשארה מטה מטה עד שלא נשאר ממנה כלום. (והזבוב, לא אספר לכם מה שהיה בה).

והמלך היה רואה כל זה והיה מתמיה עצמו, והבין שאין זה דבר ריק, רק שמראין לו איזה דבר. (וכל השרים ראו שהמלך מסתפל ומתמיה על זה) והתחיל לחשב בזה, מה זה ועל מה זה, ונתנמנם על הספר.

וחלם לו שהיה בידו אבן טוב, (שקורין דומיט), והיה מסתפל בו, והיו יוצאין ממנו גזמות אנשים, והשליך מידו הדומיט. והדרך אצל המלכים, שתולה על-גביהם הפאטרעט שלו, ועל-גבי הפאטרעט תולה הכתר, והיו אותן האנשים, היוצאין מן הדומיט, לוקחין את הפאטרעט וחתכו את ראשו, ואחר-כך לקחו את הכתר והשליכו לתוך הרפש (כל זה חלם לו).

והיו אותן האנשים רצים אליו להרגו. והרים עצמו דף מן הספר הנ"ל, שהיה שוכב עליו, והגן לפניו ולא יכלו לעשות לו מאומה. והלכו ממנו, ואחר-כך חזר הדף למקומו, ושוב היו רצים להרגו, וחזר והרים הדף פנ"ל, וכן היה כמה פעמים.

והיה משתוקק מאד לראות איזה דף שמגן עליו, מאיזה נמוסים של איזה אמה פתוב עליו, והיה מתירא להסתכל, והתחיל לצעק: חבל, חבל. ושמעו כל השרים שהיו יושבים שם, והיו חפצים להקיצו, אף אין זה נמוס להקיץ את המלך. והיו מכים סביבותיו כדי להקיצו, ולא היה שומע.

בתוך כך בא אליו הר גבוה ושאל אותו: מה אתה צועק כל-כך, שזה זמן רב שאני ישן, ולא הקיץ אותי כלום, שום דבר, ואתה הקיצות אותי? אמר לו: ולא אצעק? שהם קמים עלי להרגני, רק שזה הדף מגן עלי. השיב לו ההר: אם זה הדף מגן עליך, אין אתה צריך להתירא משום דבר, כי גם עלי קמים הרבה שונאים, רק זה הדף מגן עלי. בוא ואראך.

והראה לו שסביב ההר עומדים אלפים ורבות שונאים ועושים סעדות ושמחים, וכלי-זמר מזמרים ומרקדין, והשמחה היא, שאיזה פת מהם חושב אחד ובא על איזה חכמה איה לעלות אל ההר, ואזי עושים שמחה גדולה וסעדה ומזמרים

ענה ואמר: אספר לכם כל הנסיעה שלי שהיה לי:

מעשה במלך אחד, שהיו עליו כמה מלחמות כבדות וכבש אותם, ולקח שבויים הרבה. (בתוך דבריו שהתחיל לספר זאת המעשה ענה ואמר בזה הלשון: תאמרו שאספר לכם הכל ותוכלו להבין)

והיה המלך עושה סעדה גדולה (שקורין באיל), בכל שנה באותו היום שכבש המלחמה, והיו שם על הבאיל כל השרי מלוכה וכל השרים כדרך המלכים,

והיו עושין שם עניני צחוק, (שקורין קומעדיס), והיו משחקים וצוחקים מפל האמות, מהישמעאל ומכל האמות, והיו עושים ומעקמים בדרך שחוק כדרך הנמוס והנהגה של כל אמה, ומן הסתם מישראל גם-כן היו עושין השחוק.

וצוה המלך להביא לו הספר שהיה פתוב בו הנמוסים והנהגה של כל אמה ואמה, ובכל מקום שהיה פותח את הספר, היה רואה שפתוב בו ההנהגה והנמוסים של האמה, כדרך שהיו עושין בעלי השחוק ממש, כי מסתמא גם זה שעשה הצחוק והקאמעדיא ראה גם-כן את הספר הנ"ל.

ובתוך שהיה המלך יושב על הספר, ראה שהיה עכביש, הנקרא (שפיו), שהיה מרחש על צדי הספר, דהינו על חדי הדפין, ומצד השני היה עומד זבוב. מן הסתם להיכן הולך העכביש?, אל הזבוב.

ובתוך שהיה העכביש מרחש והולך אל הזבוב, בא רוח והרים את הדף מן הספר, ולא היה העכביש יכול לילך אל הזבוב, וחזרה לאחוריה, ועשתה עצמה בערמה כאלו היא חוזרת ואינה רוצה עוד לילך אל הזבוב. וחזר הדף למקומה,

וחזרה העכביש לילך אל הזבוב, ואזי שוב הרים הדף ולא הניחה, (הינו שהדף חזר והרים את עצמו, ולא הניח את העכביש לילך אל הזבוב) וחזרה, וכן היה כמה פעמים.

אחר-כך שוב חזרה העכביש לילך אל הזבוב, והיתה מרחששת והולכת עד שכבר חטפה עצמה ברגל אחד על הדף. ושוב הרים הדף את עצמו, והיא כבר היתה על הדף קצת, ואזי הניח הדף את עצמו לגמרי, עד שנשארה העכביש תחתיו בחלל בין

וכו'. וכן כל פת וכת מהם, רק שזה הדף של אלו הנמוסים שמגן עליה, מגן עלי.

ובראש הדר הנה נסר, (שקורין טאבליצע), והנה כתוב שם הנמוסים של הדף המגן עליו מאיזה אמה הוא, רק מחמת שההר גבוה אין יכולים לקרות אותו הכתב, רק למטה הנה טאבליצע, והנה כתוב שם, שמי שיש לו כל השנים, יכול לעלות אל ההר.

ונתן השם יתברך שגדל עשב במקום שצריכין לעלות אל ההר, ומי שבא לשם, הנה נופלים לו כל השנים, הן שהיה הולך ברגליו, הן שהיה רוכב, הן שהלך בעגלה עם בהמות, הנה נופלים כל השנים. והיו מנחים שם חמרים חמרים של שנים כמו הרים הרים.

אחר-כך לקחו אותן האנשים הנ"ל, וחזרו והעמידו יחד את הפארעט כבראשונה, ואת הכתר לקחו ורחצו אותו, וחזרו ותלאום במקומם, והקיץ המלך, והסתפל תכף על הדף שהגן עליו מאיזה נמוס של איזה אמה הוא, וראה שכתוב בו הנמוס של ישראל,

והתחיל להסתפל (על הדף) בדרך אמת, והבין האמת לאמתו. וישב עצמו, שהוא עצמו בודאי יהיה ישראל, רק מה עושין להחזיר למוטב כלם להביאם להאמת?

וישב עצמו שילך ויסע לבקש חכם שיפתר לו החלום פהותו, ולקח עמו שני אנשים ונסע להעולם, לא בדרך המלך, רק כאיש פשוט,

והנה נסע מעיר לעיר וממדינה למדינה ושאל איך נמצא חכם שיוכל לפתור חלום פהותו. והודיעו לו ששם ושם נמצא חכם כזה. ונסע לשם, ובא אל החכם, וספר לו האמת, איך שהוא מלך וכבש מלחמות וכל המעשה שהיה, כנ"ל, ובקש ממנו לפתור חלומו.

והשיב לו: אני בעצמי איני יכול לפתור, רק שיש זמן באותו יום באותו חדש, ואזי אני מקבץ כל סממני הקטרת ועושה מהם מרכב, ומעשנין את האדם באלו הקטרת, ואותו האדם חושב במחשבתו מה שרוצה לראות ולידע, ואזי ידע הכל.

וישב המלך עצמו: מאחר שכבר פלה זמן רב בשביל זה, שימתין עוד עד אותו היום ואותו החדש, ואזי עשה לו החכם

כן כנ"ל, ועשן אותו עם הקטרת, כנ"ל, והתחיל לראות אפלו מה שהיה נעשה עמו קדם הילדה, בעת שהיה הנשמה בעולם העליון,

וראה שהיו מוליכין הנשמה שלו דרך כל העולמות, והיו מכריזין ושואלין: מי שיש לו ללמד חוב על זאת הנשמה יבוא. ולא היה נמצא אחד ללמד חוב עליה.

בתוך כך בא אחד ורץ וצעק: רבוננו של עולם! שמע תפלתי. אם זה יבוא לעולם, מה לי לעשות עוד, ועל מה בראתני? וזה היה הסמ"ך מ"ם. (הינו זה שצעק כל זה היה הסמ"ך מ"ם בעצמו). והשיבו לו: זאת הנשמה צריכה לירד להעולם בודאי, ואתה חשב לה עצה. והלך לו.

והוליכו את הנשמה עוד דרך עולמות, עד שהביאו אותה להבית-דין של מעלה כדי להשביע אותה שתירד להעולם. ואותו האיש עדין לא בא, ושלחו אחריו שליח, ובא והביא עמו זקן אחד, שהיה כפוף בדרך הזקן, שהיה מכיר עמו מכבר (הינו שהבעל-דבר היה לו הפרות עם זה הזקן הכפוף מכבר),

ושחק ואמר: כבר נתתי לי עצה. רשאי הוא לילך להעולם. והניחו את הנשמה וירדה להעולם. והנה רואה כל מה שעבר עליו מתחלה ועד סוף, ואיך נעשה מלך, והמלחמות שהיה לו וכו'.

(ולקח שבויים, ובתוכם היה פת-תאר, שהיה לה כל מיני חן שבועולם, רק שזה החן לא היה מעצמה, רק שהיה תולה עליה דומיט, ואותו הדומיט היה לו כל מיני חן, ומחמת זה נדמה שיש לה כל מיני חן.

ועל אותו הדר אינם יכולים לבוא, רק חכמים ועשירים וכו') (ויותר לא הגיד).

ויש עוד הרבה מאד בזה. (מן ולקח שבויים עד הסוף לא נכתב כראוי כמו שספר).

מזמור לדוד בברחו וכו'. ה' מה רבו צרי, רבים קמים עלי וכו'. ואתה ה' מגן בעדי, כבודי ומרים ראשי. קולי אל ה' אקרא, ויענני מהר קדשו סלה, ה' הנ"ל. אני שכבתי ואישנה, כנ"ל. הקצותי וכו'. לא אירא מרבות עם וכו'. כי הפית את כל אויבי לחי, שני רשעים שברתי, כי היו נופלים להם השנים כשרצו לעלות אל ההר. על עמך ברכתך סלה (תהלים ג).

עמד והתבונן נפלאות אלו: אם בעל-נפש אתה, תשא בשרך בשנייה, ונפשך תשים בכפף. תעמד מרעיד ומשתומם, תסמר שערות ראשך ותשוב תתפלא בדברים האלה, העומדים בגבהי מרומים.

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בסיפורי מעשיות

מעשה ז' - מזבוב ועכביש

- נסתמים האזניים.
 לא היה יכול לילך
 .א איזה דף שמר על המלך ועל ההר הגבוה?
 של הערבים.
 של ישראל.
 של שבעים אומות.
 .יא עם כמה אנשים הלך המלך, לחפש חכם?
 עם שני אנשים.
 עם מנין אנשים.
 לבד.
 .יב איך היה לבוש המלך כשהלך לחפש חכם?
 בלבוש מלכות.
 כאיש זקן.
 כאיש פשוט.
 .יג מה צעק הס"מ?
 אם יבוא זה לעולם מה לי לעשות עוד.
 שירד לעולם.
 הצילו.
 .יד עם מי הגיע הס"מ?
 לבד.
 עם זקן.
 עם זקן כפוף.
 .טו מה עשה הס"מ עם הזקן?
 בכה.
 שחק.
 קפץ.
 .טז בסוף ירדה הנשמה לזה העולם?
 לא.
 כן.
 נתעכב.
 .יז מי היה בתוך השבויים שלקח המלך?
 זקן.
 ילד.
 יפת תואר

- .א שאלת זכות: מתי סיפר רבינו מעשה זו?
 (עין חיי מוה"רן אות נ"ט)
 קיץ תקס"ז
 קיץ תקס"ו
 חורף תקס"ז
 .ב באיזה יום עשה המלך סעודה בכל שנה?
 ביום שכבש המלחמה
 ביום שלקח שבויים הרבה.
 שתי התשובות נכונות
 .ג איזה אומות מפרט רבינו שהיו משחקים מהם?
 אדום וישמעאל
 בבל.
 ישמעאל
 .ד היו עושים צחוקים גם מישראל?
 מסתמא.
 לא.
 רבינו לא דיבר על זה.
 .ה כמה פעמים ניסה העכביש לילך להזבוב?
 שלש פעמים
 עשר פעמים
 כמה פעמים
 .ו מה קרה בסוף עם העכביש?
 השיג את הזבוב
 נפצע
 לא נשאר ממנה כלום
 .ז מה צעק המלך תוך כדי שנרדם?
 הצילו הצילו
 רבינו לא פירש מה צעק
 חבל חבל.
 .ח מי העיר את ההר הגבוה?
 הס"מ.
 המלך כשצעק.
 הזבוב ועכביש.
 .ט מה קרה למי שעבר בעשב שליד ההר הגבוה?
 נפלו לו כל השיניים.

אם זה הדף מגן עליך אין אתה צריך להתיירא משום דבר - בהצלחה גדולה

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה ניתן לחייג לקו דעם רבינס אור 02-534-5040 - או לשלוח לפקס: 15326519611,

או ל: m025345040@gmail.com פאר אידיש רופט 02-5-3333-72